

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)**

2 päivänä toukokuuta 1995 *

Yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94,

NTN Corporation, japanilainen yhtiö, kotipaikka Osaka (Japani), edustajinaan Jürgen Schwarze ja asianajaja Malte Sprenger, Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Claude Penning, 78 Grand-rue,

ja

Koyo Seiko Co., Ltd, japanilainen yhtiö, kotipaikka Osaka, edustajinaan asianajaja Jacques Buhart, Pariisi, ja barrister Charles Kaplan, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat Ramon Torrent ja Jorge Monteiro, joita avustavat asianajajat Hans-Jürgen Rabe ja Georg

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Berrisch, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin oikeudellisten asioiden osaston johtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jota tukee

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations, edustajinaan asianajajat Dietrich Ehle ja Volker Schiller, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asiassa T-163/94 asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt, ja asiassa T-165/94 asianajotoimisto Marc Lucius, 6 rue Michel Welter,

ja jota tukee asiassa T-165/94 myös

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Éric White, jota avustaa komissiossa tilapäisesti työskentelevä kansallinen virkamies Claus-Michael Happe, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijoina,

joissa vaaditaan Japanista peräisin olevien kuulalaakereiden, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 (EYVL L 286, s. 2) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Biancarelli, tuomarit R. Schintgen, C. P. Briët, R. García-Valdecasas ja C. W. Bellamy,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.10.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Riitaan sovellettavat säännökset ja riidan perustana olevat tosiseikat

- 1 Näillä kanteilla vaaditaan Japanista peräisin olevien kuulalaakereiden, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta

1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 kumoamista (EYVL L 286, s. 2; oikaistu EYVL 1993 L 72, s. 36; jäljempänä asetus N:o 2849/92 tai riidanalainen asetus). Tämä asetus on annettu polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 nojalla (EYVL L 209, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2423/88 tai perusasetus).

- 2 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa 24 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1739/85 (EYVL L 167, s. 3; jäljempänä asetus N:o 1739/85), jota on muutettu riidanalaisella asetuksella, säädettiin 1,2—21,7 %:n suuruisesta polkumyyntitullista Japanista peräisin olevien sellaisten kuulalaakereiden tuonnille, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä. NTN Corporationin (jäljempänä NTN) valmistamille tuotteille asetettiin 3,2 %:n ja Koyo Seiko Co. Ltd:n (jäljempänä Koyo Seiko) tuotteille 5,5 %:n suuruinen lopullinen polkumyyntitulli.

- 3 Asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitullien uudelleentarkastelu järjestetään muun muassa, ”jos osapuoli, jonka etua asia koskee, sitä pyytää ja esittää riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua, ja jos vähintään vuosi on kulunut siitä, kun tutkimus on saatu päätökseen”. Asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jos uudelleentarkastelu on tarpeen, tutkimus aloitetaan uudelleen, jos olosuhteet sitä edellyttävät.

- 4 Asetuksen N:o 2423/88 15 artiklan 1 kohdan mukaan ”polkumyyntitullit ... raukeavat viiden vuoden määräajassa siitä, kun ne ovat tulleet voimaan”. Jos kuitenkin toimenpiteen uudelleentarkastelu 14 artiklan nojalla on vireillä kyseisen viiden vuoden määräajan päättyessä, 15 artiklan 4 kohdan mukaan ”toimenpide jää voimaan,

kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä. Tätä koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ennen kyseisen viiden vuoden määräajan päättymistä.”

- 5 Federation of European Bearing Manufacturers' Association (jäljempänä FEBMA) pyysi 27.12.1988 asetuksella N:o 1739/85 asetettujen polkumyöntitullien uudelleentarkastelua. Komission mielestä pyynnössä oli esitetty riittävää näyttöä siitä, että uudelleentarkastelumenettelyn aloittaminen oli perusteltua, ja se aloitti asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan mukaisesti tutkimuksen. *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 30.5.1989 (C 133, s. 3) julkaistulla ilmoituksella tiedotettiin uudelleentarkastelusta niille, joiden etua asia koski.

- 6 Uudelleentarkastelun ollessa kesken asetuksen N:o 2423/88 15 artiklan 1 kohdan mukainen voimassa olevien polkumyöntitullien soveltamista koskeva viiden vuoden määräaika päättyi. Niinpä komissio julkaisi asetuksen 2423/88 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti 31.5.1990 ilmoituksen (EYVL C 132, s. 5) siitä, että toimenpiteet jäävät voimaan, kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä.

- 7 Uudelleentarkastelun aloittamisen jälkeen kantajat vastasivat yhteisöjen toimielinten niille esittämiin kyselyihin. Pyydetyt tiedot koskivat ajanjaksoa 1.4.1988—31.3.1989 (jäljempänä tutkimusajanjakso tai viitattu ajanjakso).

- 8 Koyo Seiko väittää, että komissio on ilmoittanut 15.2.1991 asetuksen N:o 2423/88 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti polkumyöntiä käsittelevälle neuvoo-antavalle komitealle aikomuksestaan saattaa uudelleentarkastelu päätökseen ja antaa

polkumyynnitullien raueta. Komitea hylkää komission ehdotuksen toukokuussa 1991.

- 9 Komissio toimitti kirjeissään 5.12.1991 Koyo Seikolle ja 11.12.1991 NTN:lle muun muassa kyseisten tuotteiden yhteisön markkinoita koskevat kaksi taulukkoa. Niiden jäljennökset ovat ohessa lukuun ottamatta vuoteen 1987 liittyviä tietoja, eikä mikään riidan asianosaisista ole kiistänyt niiden oikeellisuutta.

Kuulalaakerit > 30 mm — EY:n kokonaismarkkinat

Ei koske japanilaista tuotantoa Euroopassa

Myyntit miljoonina ecuina

	1986	1988	Viitattu ajanjakso*	Muutos 1986 — viitattu ajanjakso
<i>Myyntit:</i> EY:n tuotanto EY:ssä	819,7	903,0	922,4	+12,5 %
Tuonti Japanista EY:hyn	65,1	68,4	70,5	+8,3 %
<i>Tuonti:</i> Yhdysvallat	45,3	39,4	39,9	-11,9 %
Muut maat	160,8	155,8	163,6	+1,7 %
KOKONAIS- MARKKINAT	1 090,9	1 166,6	1 196,4	+9,7 %
<i>Markkinaosuus:</i> EY:n tuottajat	75,1 %	77,4 %	77,1 %	+2,7 %
Tuonti Japanista	6,0 %	5,9 %	5,9 %	-1,7 %
Yhdysvallat	4,1 %	3,4 %	3,3 %	-19,5 %
Muut maat	14,8 %	13,3 %	13,7 %	-7,4 %

* Jos Japanin tuotanto EY:ssä sisällytetään viitattuun vuoteen tai ajanjaksoon arviolta 68,5 miljoonan ecun arvoisena (40 miljoonaa kappaletta), EY:n tuottajien markkinaosuus pienenee 77,1 %:sta 72,9 %:iin. Japanin markkinaosuus kasvaa 5,9 %:sta 11,0 %:iin.

Kuulalaakerit > 30 mm — EY:n kokonaismarkkinat

Miljoonaa kappaletta

	1986	1988	Viitattu ajanjakso	Muutos 1986 — viitattu ajanjakso
<i>Myynnit:</i> EY:n tuotanto* EY:ssä	265,8	300,2	305,2	+14,8 %
Tuonti Japanista EY:hyn	33,5	34,0	34,4	+2,7 %
<i>Tuonti:</i> Muut maat*	124,9	121,4	125,1	+0,2 %
KOKONAIS- MARKKINAT	424,2	455,6	464,7	+9,5 %
<i>Markkinaosuus:</i> EY:n tuottajat	62,7 %	65,9 %	65,7 %	+4,8 %
Japanilaiset tuottajat	7,9 %	7,5 %	7,4 %	-6,3 %
<i>Tuonti:</i> Muut maat	29,4 %	26,6 %	26,9 %	-8,5 %

* Arvio tonneina Eurostatin tietojen perusteella.

- 10 Neuvosto antoi 28.9.1992 asetuksen N:o 2849/92. Asetus tuli voimaan 2.10.1992, ja sen 1 artikla on seuraavanlainen:

”Asetuksen (ETY) N:o 1739/85 1 artiklassa käyttöön otettuja lopullisia tulleja muutetaan edellä täsmennettyjen tuotteiden osalta seuraavien säännösten mukaisesti:

- 1) Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa maahan CN-koodiin 8482 10 90 kuuluvia, Japanista peräisin olevia kuulalaakereita, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä.

- 2) Prosentuaalisena osuutena tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana nettohinnasta ilmaistu polkumyyntitulli vahvistetaan 13,7 prosentiksi (Taric-lisäkoodi 8677), paitsi jos seuraavat yritykset ovat valmistaneet nämä tuotteet, jolloin sovelletaan jäljempänä esitettyä polkumyyntitullia:

...

— NTN Corporation, Osaka

11,6 prosenttia

...

- 3) Mitään polkumyyntitullia ei sovelleta kuulalaakereihin, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä ja jotka on valmistanut:

... (luettelo näistä yhtiöistä).

- 4) Hintoja vapaasti yhteisön rajalla pidetään nettohintoina, jos myyntiehdossa edellytetään maksun suorittamista 180 päivän kuluessa toimituksesta.

Niitä korotetaan tai alennetaan yhdellä prosentilla kunkin maksuviivästyskuukauden osalta kultakin maksuajan ylittävältä tai alittavalta kuukaudelta.

- 5) Sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä.”

- 11 Neuvosto on antanut 13 päivänä syyskuuta 1993 asetuksen (ETY) N:o 2554/93, jolla kumotaan asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan 4 kohta (EYVL L 235, s. 7; jäljempänä asetus N:o 2554/93).

Asian käsittelyn vaiheet

- 12 Tämä asia saatettiin vireille NTN:n 20.12.1992 ja Koyo Seikon 13.1.1993 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällä kannekirjelmillä.
- 13 Yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 29.4.1993 jättämällään hakemuksella FEBMA pyysi päästä väliintulijaksi tukeakseen kantajan väitteitä asiassa NTN vastaan neuvosto. Väliintulohakemus hyväksyttiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä 15.9.1993.
- 14 Komissio pyysi 18.5.1993 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään hakemuksella ja FEBMA 24.5.1993 jättämällään hakemuksella päästä väliintulojoiksi vastaajan väitteiden tueksi asiassa Koyo Seiko vastaan neuvosto. Väliintulohakemukset on hyväksytty komission osalta 16.6.1993 ja FEBMA:n osalta 15.9.1993 annetuilla yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksillä.
- 15 Erillisellä 28.7.1993 päivätyllä asiakirjalla Koyo Seiko pyysi yhteisöjen tuomioistuinta velvoittamaan neuvoston esittämään komission 15.2.1991 polkumyynnin neuvoa-antavan komitean jäsenille osoittaman ehdotuksen sekä kaikki tätä ehdotusta koskevat, komission kyseisen komitean jäsenille lähettämät myöhemmät asiakirjat tai kirjeet. Neuvosto esitti huomautuksensa tästä pyynnöstä 20.8.1993.

- 16 Yhteisöjen tuomioistuin on siirtänyt asiat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.4.1994 antamallaan määräyksellä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 144, s. 21) muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY 4 artiklan ja 7 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/149/EHTY/EY (EYVL L 66, s. 29) nojalla.
- 17 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) määräsi suullisen käsittelyn aloittamispäivän ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.
- 18 Asianosaisten suulliset lausumat ja heidän vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin kuultiin 19.10.1994 pidetyssä istunnossa.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtajan 21.3.1995 antamalla määräyksellä asiat T-163/94 ja T-165/94 yhdistettiin tuomiota varten.

Asianosaisten vaatimukset

Asia T-163/94

- 20 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— kumoamaan asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan siltä osin kuin sillä asetetaan polkumyyntitulli kantajalle;

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Vastaaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— hylkäämään kanteen;

— velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Väliintulija vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— hylkäämään kanteen;

— velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

Asia T-165/94

23 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— kumoamaan asetuksen N:o 2849/92 siltä osin kuin se koskee kantajaa;

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Vastaaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— hylkäämään kanteen;

— velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Väliintulijat eivät ole antaneet väliintulokirjelmiiä asiassa T-165/94.

Pääasia

26 Asian T-163/94 kantaja NTN vetoaa neljään perusteeseen kanteensa tueksi. Ensimmäisenä kanneperusteenaan se väittää, että riidanalainen asetus on annettu perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan vastaisesti, koska siinä ei perustella riittävästi sitä, että tämän säännöksen mukaista tavallista vuoden määräaikaä ei ole sovellettu. Toisena kanneperusteenaan kantaja väittää, että riidanalainen asetus on laiton sen takia, että neuvosto ei ole näyttänyt toteen yhteisön teollisuudelle aiheutuvaa vahinkoa eikä se ole määritellyt oikein voimassa olevien toimenpiteiden raukeamisen mahdollisia vaikutuksia. Kolmas kanneperuste koskee harkintavallan väärinkäyttöä. Tältä osin kantaja väittää, että jos tutkimus olisi saatettu päätökseen perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan mukaisessa määräajassa, yhteisön toimieliimet eivät olisi voineet todeta mitään vahinkoa aiheutuneen. Neljäs kanneperuste koskee perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa säädetään joustavasta polkumyyntitulista.

27 Asian T-165/94 kantaja Koyo Seiko vetoaa seitsemään perusteeseen kanteensa tueksi. Ensimmäisen mukaan asetuksen N:o 2423/88 2 artiklan 1 kohtaa ja 4 artiklan 1 ja 3 kohtaa on rikottu, koska neuvosto on asettanut lopullisia polkumyyntitululleja, vaikka se ei ole todennut mitään vahinkoa tai vahingon vaaraa. Toisen kanneperusteen mukaan asetuksen N:o 2423/88 2 artiklan 1 ja 4 kohtaa on rikottu, koska neuvosto on asettanut lopulliset polkumyyntitulit, vaikka ei ole lainkaan todennäköistä, että uutta vakavaa vahinkoa ilmenisi. Kolmas kanneperuste koskee harkintavallan väärinkäyttöä, sillä neuvosto on asettanut polkumyyntitulilin, vaikka se tiesi, että yhteisön teollisuudelle ei ollut aiheutunut eikä uhannut aiheutua vahinkoa. Neljännen mukaan asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohtaa on rikottu, koska uudelleentarkastelu on kestänyt 41 kuukautta. Viides kanneperuste

koskee polkumyyntitullin määrää, ja sen mukaan asetuksen N:o 2423/88 13 artiklan 3 kohtaa on rikottu. Kuudes kanneperuste koskee olennaisen menettelymääräyksen rikkomista, sillä yhteisön toimielimet ovat laiminlyöneet ilmoittaa kantajalle päätelmät, joihin asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan 4 kohta perustuu. Viimeisen kanneperusteen mukaan ETY:n perustamissopimuksen 190 artiklaa on rikottu.

- 28 Sen jälkeen kun 13.9.1993 annettiin asetus N:o 2554/93, jolla kumottiin riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 4 kohta, NTN luopui istunnossa muodollisesti neljännestä ja Koyo Seiko kuudennesta kanneperusteestaan. Ne vaativat kuitenkin neuvoston velvoittamista korvaamaan näihin perusteisiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.
- 29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että ensin on syytä tutkia kanneperuste, joka koskee neuvoston väitettyä laiminlyöntiä näyttää toteen asetuksen N:o 2423/88 4 artiklan 1 kohdan mukainen vahinko, ja peruste, joka koskee perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomista. Näihin kanneperusteisiin on vedottu kummassakin asiassa.

Kanneperuste, jonka mukaan neuvosto ei ole näyttänyt toteen asetuksen N:o 2423/88 4 artiklan 1 kohdan mukaista vahinkoa

Selvitys riidanalaisen asetuksen perustelukappaleista siltä osin kuin niissä käsitellään yhteisön teollisuuden tilaa ja voimassa olevien tullien raukeamisen mahdollisia vaikutuksia

- 30 Yhteisön teollisuus on määritelty riidanalaisen asetuksen 24 perustelukappaleessa siten, että ”eräiden yhteisössä tuotantokapasiteettia omaavien yhtiöiden ei katsota

kuuluvan asetuksen 2423/88 ... 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön teollisuuden siltä osin kuin ne ovat kokonaan tai enemmistöltään sellaisten japanilaisten viejien hallussa, joille on vahvistettu huomattava polkumyymtimarginaali. Itse asiassa nämä tytäryhtiöt hyötyvät emoyhtiöidensä polkumyymtikäytännöstä.”

- 31 Japanista yhteisöön suuntautuvasta tuonnista ja yhteisön teollisuuden tilasta todetaan asetuksen N:o 2849/92 26—32 perustelukappaleessa seuraavaa:

”(26) Tutkittaessa Japanista yhteisöön suuntautuvan tuonnin vaikutuksia on otettava huomioon, että oli jo toteutettu sellaisia toimenpiteitä, joiden tavallisessa tapauksessa olisi pitänyt poistaa polkumyynnin haitalliset vaikutukset.

Siispä ainoa tutkittava kysymys koskee sitä, onko yhteisön teollisuuden tila sellainen, että toimenpiteiden raukeaminen aiheuttaisi uutta vahinkoa.

(27) Japanin tuottajien polkumyynnillä yhteisöön tapahtuvan tuonnin kokonaismäärä on kasvanut 2,7 prosenttia vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

(28) Vaikka Japanista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ovat nousseet ja yhteisön teollisuuden hinnat laskeneet, Japanin tuonti on tavallaan alihinnoiteltua, jos verrataan Japanin tuojien kunkin laakerityypin osalta laskettuja keskimääräisiä painotettuja hintoja yhteisön teollisuuden samanlaisten tai hyvin samankaltaisten laakerityyppien hintoihin.

(29) Yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

- (30) Yhteisön teollisuuden myynnin kokonaisarvo on kasvanut 12,5 prosenttia vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä. Tämä kasvu on kuitenkin vähäisempää kuin markkinoiden kokonaiskasvu.
- (31) Yhteisön teollisuuden vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä tuottamien kuulalaakerien myynnille perustuva yhteisön teollisuuden markkinaosuus on pienentynyt arvoltaan 75,1 prosentista 72,9 prosenttiin.
- (32) Tarkasteltuaan näitä tekijöitä neuvosto on tullut siihen johtopäätökseen, että jos voimassa olevilla toimenpiteillä on ollut tietty vaikutus, yhteisön teollisuuden asema pysyy suhteellisen heikkona.”
- 32 Toimenpiteiden raukeamisen mahdollisista vaikutuksista 33—39 perustelukappaleissa todetaan seuraavaa:
- ”(33) Ottaen huomioon kyseisen epävakaa tilanteen neuvosto katsoo, että toimenpiteistä luopuminen vain pahentaisi tilannetta.
- (34) Toimenpiteiden puuttuessa on itse asiassa varauduttava siihen, että Japanin tuonnin alihinnoittelu korostuu ja yhteisön teollisuudessa todetaan kannattavuuden laskua sekä uusia markkinaosuuksien menetyksiä siltä osin kuin yhteisön teollisuus ei kykene vastaamaan markkinoiden lisäpaineesiin.
- (35) Neuvosto tarkastelee tässä suhteessa lisäksi sitä, että markkinoilla on tällä hetkellä alkanut taantumakausi. Yhteisön kuulalaakeriteollisuus on siten erittäin haavoittuvaa varsinkin kun markkinat kapenevat entisestään ja sekä myynteihin että hintoihin kohdistuu kasvavia paineita. Alhaiseen hintatasoon tapahtuvat tuonnit vain korostaisivat tätä epävakautta.

- (36) On lisäksi otettava huomioon, että Japanin Yhdysvaltoihin suuntautuvaan vientiin sovelletaan korkeita polkumyöntulleja. Jos yhteisöön tapahtuvaa tuontia koskevia toimenpiteitä ei enää sovelleta, on todennäköistä, että tuontin määrä kasvaa ja tuontihinnat ovat jopa alhaisempia, jos alihinnoittelua jatketaan.
- (37) Siltä osin kuin Japanin tuottajat ovat lisänneet tuotantokapasiteettiaan Japanissa, vaikka kulutus ei ole kasvanut yhteisössä, voidaan olettaa, että toimenpiteiden puuttuessa tullaan toteamaan Japanin yhteisöön suuntautuvan viennin kasvua. Sen sijaan yhteisön tuottajat eivät ole lisänneet tuotantokapasiteettiaan yhteisössä.
- (38) Nämä tekijät huomioon ottaen voidaan ennakoida, että yhteisön teollisuudelle aiheutuu vakavaa vahinkoa polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista, jos polkumyöntoimenpiteet raukeaisivat.
- (39) Neuvosto päättää siten, että voimassa olevien polkumyöntoimenpiteiden poistaminen johtaisi uuteen vakavaan vahinkoon.”

Asianosaisten väitteet

- 33 Kantajat väittävät, että riidanalaisen asetuksen 24—39 perustelukappale, joihin vahingon toteaminen perustuu, sisältävät erilaisia aineellisia ja oikeudellisia virheitä, joten riidanalaisessa asetuksessa ei näytetä toteen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön teollisuuden kärsimää vahinkoa.
- 34 Neuvosto on sitä mieltä, että se ei ole tehnyt oikeudellista virhettä ja että tosiseikat sellaisina kuin yhteisön toimielimet ovat ne näyttäneet toteen ja esittäneet asetuk-

sessä N:o 2849/92 tukevat selkeästi sen päätelmää siitä, että voimassa olevien toimien poistaminen olisi johtanut uuteen vakavaan vahinkoon yhteisön teollisuudelle. Neuvosto viittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan yhteisön toimielimillä on laaja vapaa harkintavalta mitä tulee vahingon määrän ja voimassa olevien polkumyöntitullien poistamisen vaikutuksien arvioimiseen, ja korostaa sitä, että tällaisen vapaan harkintavallan oikeudellinen valvonta rajoittuu siihen, että tarkastellaan olennaisten menettelysääntöjen noudattamista, riidanalaisen valinnan perustana olevien tosiseikkojen aineellista oikeellisuutta, sitä, että näitä tosiseikkoja tutkittaessa ei ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä, ja sitä, että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (asia C-179/87, Sharp v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 58 kohta).

- 35 Riidanalaisen asetuksen eri perustelukappaleista osapuolet väittävät seuraavaa:

Perustelukappale 24

- 36 Yhteisön teollisuutta määriteltäessä suljetaan pois sellaisten yhtiöiden tuotanto, jotka ovat etuyhteydessä japanilaisiin viejiin, ja NTN:n mielestä tämä on sallittua perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdan perusteella vain, jos esitetään syyt, jolla se perustellaan. Perustelukappaleen 24 väite, jonka mukaan japanilaisten viejien eurooppalaiset tytäryhtiöt ”hyötyvät emoyhtiöidensä polkumyöntikäytännöstä”, on kantajan mielestä hylättävä, koska sitä ei ole mitenkään näytetty toteen.
- 37 Neuvosto vastaa, että perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdan mukaan yhteisön toimielimet voivat sulkea yhteisöön sijoittautuneita tuottajia yhteisön tuotannosta sillä yksinkertaisella perusteella, että ne ovat etuyhteydessä viejiin tai ne ovat itse tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden tuojia. Neuvoston mukaan perusasetuksessa ei aseteta mitään muita edellytyksiä. Neuvosto lisää, että vaikka olisi pidettävä

perusteettomana väitettä siitä, että yhteisössä sijaitsevat japanilaisten viejien tytäryhtiöt hyötyvät emoyhtiöidensä polkumyöntikäytännöstä, se ei vaikuttaisi perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdan sovellettavuuteen.

Perustelukappale 27

- 38 Kantajien mielestä asetuksen 27 perustelukappale on virheellinen, kun siinä väitetään Japanista polkumyynnillä yhteisöön tapahtuvan tuonnin määrän kasvaneen 2,7 prosenttia vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä. Ne väittävät edellä 9 kohdassa esitetyistä taulukoista ilmenevän, että huolimatta Japanista tuotujen kuulalaakereiden myynnin kasvusta japanilaisten tuottajien markkinaosuus (määrällisesti) on laskenut 6,3 % tänä ajanjaksona, kun taas yhteisön tuottajien osuus on kasvanut 4,8 %.
- 39 Neuvosto huomauttaa, että kantajat eivät kiistä sitä, että japanilaisten tuottajien polkumyynnillä tapahtunut tuonti on lisääntynyt 2,7 % vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

Perustelukappale 29

- 40 Koyo Seiko arvostelee asetuksen 29 perustelukappaleen toteamusta, jonka mukaan yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä, vaikka tänä ajanjaksona varastot ovat merkittävästi pienentyneet ja tuotantokapasiteetin käyttö on lisääntynyt.

- 41 Neuvosto ei ole esittänyt tästä huomautuksiaan.

Perustelukappale 30

- 42 Tämän kohdan toteamus yhteisön teollisuuden myynnin kokonaisarvon kasvamisesta 12,5 %:lla vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä on NTN:n mielestä harhaanjohtava. Se toteaa, että komission sille toimittamassa taulukossa myynnin arvosta (katso edellä 9 kohta) komissio on todennut, että Japanista tuotujen kuulalaakereiden myynnin arvo on kasvanut vain 8,3 %, kun taas yhteisön tuottajien myynnin arvo on kasvanut 12,5 %. Niinpä japanilaisten tuojien markkinaosuus on pienentynyt 1,7 % ja yhteisön tuottajien kasvanut 2,7 %. NTN:n mukaan taulukosta ilmenee, että japanilaiset tuottajat ovat kärsineet vahinkoa, eivät yhteisön tuottajat.

- 43 Neuvosto ei ole esittänyt tästä huomautuksiaan.

Perustelukappale 31

- 44 Tältä osin kantajat väittävät, että toteamus yhteisön teollisuuden markkinaosuuden pienentymisestä 75,1 %:sta 72,9 %:iin perustuu yhteisön toimielinten omien havaintojensa harhaanjohtavaan käyttöön. Kantajien mukaan edellä 9 kohdassa olevista taulukoista ilmenee, että yhteisön teollisuuden markkinaosuus ei todellakaan ole pienentynyt vaan todellisuudessa kasvanut 75,1 %:sta vuonna 1986 77,1 %:iin tutkimusajanjakson kuluessa.

- 45 Neuvosto vastaa, että se on perustellusti tutkimusajanjakson aikana sulkenut yhteisön tuotannosta yhteisöön sijoittautuneiden sellaisten yhtiöiden tuotannon, jotka ovat kokonaan tai enemmistöltään sellaisten japanilaisten viejien hallussa, jolle on vahvistettu huomattava polkumyynnimarginaali, koska nämä tytäryhtiöt hyötyvät emoyhtiöidensä polkumyöntikäytännöstä. Se seikka, että näiden tytäryhtiöiden myynnit on sisällytetty vuotta 1986 koskeviin laskelmiin, ei neuvoston mielestä tarkoita sitä, että asetus N:o 2849/92 perustuisi virheellisiin tietoihin. Ensinnäkin markkinaosuuden kehittyminen on vain yksi tekijä, joka otetaan huomioon voimassa olevien toimenpiteiden vaikutuksia arvioitaessa. Lisäksi neuvosto toteaa, että edellä mainituista taulukoista ilmenee se, että jos yhteisön tuotannosta ei vähennetä yhteisöön sijoittautuneiden japanilaisten tytäryhtiöiden tuotantoa, yhteisön tuotannon markkinaosuuden kasvu tutkimusajanjaksona oli vain 2,7 % ja japanilaisen tuonnin markkinaosuuden pieneneminen vain 1,7 %. Neuvosto selittää, että kun japanilaiseen polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin jo kohdistettiin polkumyöntitulleja, sen markkinaosuuden olisi voinut olettaa pienenevän yli 1,7 % ja yhteisön markkinaosuuden kasvavan yli 2,7 %. Kun ottaa huomioon vielä sen, että voimassa olevan toimenpiteen seurauksena hinnat ovat nousseet, mikä ei ole kuitenkaan estänyt tiettyä alihinnoittelua, neuvosto arvioi asetuksessa N:o 2849/92 esitettyjen tosiseikkojen täysin tukevan 32 perustelukappaleessa esitettyä päätelmää, jonka mukaan ”jos voimassa olevilla toimenpiteillä on ollut tietty vaikutus, yhteisön teollisuuden asema pysyy suhteellisen heikkona”.

Perustelukappale 35

- 46 Kantajat muistuttavat, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa kielletään nimenomaisesti yhteisön toimielimiä ottamasta huomioon kysynnän vähentymistä, kun arvioidaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamaa vahinkoa. Ne ovat sitä mieltä, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen 35 perustelukappaleessa ottaessaan vahinkoa arvioidessaan huomioon markkinoilla havaitun taantumän. NTN lisää, että 35 perustelukappaleen toteamus, jonka mukaan ”markkinoilla on tällä hetkellä alkanut taantumakausi”, on sen totuudenmukaisuudesta riippumatta

oikeudellisesti virheellinen, koska se ei viittaa tutkimusajanjaksoon eikä sitä seuraavaan vuoteen, jolloin perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan mukaan tutkimus olisi tullut lopettaa. NTN lisää, että jos yhteisön toimielimet olisivat lopettaneet tutkimuksen vuonna 1990 tämän säädöksen mukaisessa vuoden määräajassa, neuvosto ei olisi voinut todeta minkään vahingon olemassaoloa, koska vuosi 1990 oli paras vuosi yhteisön tärkeimmille tuottajille.

- 47 Neuvosto täsmentää, että se ei ole ottanut taantumaa huomioon vahinkoa arvioi-
dessaan. Neuvoston mukaan taantuma mainitaan riidanalaisessa asetuksessa yhtenä
tekijänä muiden joukossa kuvaamassa yhteisön tuotannon tilaa voimassa olevien
toimenpiteiden rautessa. Neuvosto väittää, että kun se on tutkinut sitä, onko tul-
lien poistamisen seurauksena uusi vahinko, sen oli otettava huomioon tämä tekijä,
koska markkinoilla heikossa asemassa oleva tuotanto on alttiimpi polkumyynnin
kielteisille vaikutuksille.
- 48 Neuvosto toteaa myös, että taantuma, johon NTN viittaa, on todellakin alkanut
vuoden 1990 alussa eli siis olemassa olevien polkumyynnitullien uudelleentarkaste-
lun aloittamista seuraavana vuonna.

Perustelukappale 36

- 49 Tämän kohdan osalta kantajat huomauttavat, että neuvosto on tehnyt aineellisen
virheen todetessaan, että ”Japanin Yhdysvaltoihin suuntautuvaan vientiin sovelle-
taan korkeita polkumyynnitulleja”. Ne väittävät, että joskin Yhdysvaltojen polku-
myynnitullit japanilaisille kuulalaakereille olivat korkeat (noin 70 %) FEBMA:n
hakiessa uudelleentarkastelua, nämä tullit olivat sitä vastoin alhaiset riidanalaisista

asetusta annettaessa. Koyo Seiko täsmentää, että *Federal Register*issä 24.6.1992 julkaistujen tietojen mukaan sellaisina kuin ne ovat korjattuina 14.12.1992 samassa julkaisussa, Yhdysvalloissa sovellettiin 2,24—7,86 %:n suuruisia tulleja riidanalaisen asetuksen antohetkellä niihin japanilaisiin tuottajiin, jotka vievät kuulalaakereita myös yhteisöön. Niinpä kantajat arvioivat, että kyseisenä ajankohtana ei ollut mitään syytä olettaa, että merkittävä osa kaupasta siirtyisi Yhdysvalloista kohti yhteisöä.

- 50 Neuvosto huomauttaa, että kuulalaakeriteollisuudessa, joka on luonteeltaan massatuotantoa, katteet ovat suhteellisen pienet, joten minkä tahansa kuluerän kasvu aiheuttaa huomattavaa haittaa. Niinpä neuvosto uskoo päätyneensä perustellusti siihen, että japanilaisen tuonnin määrän kasvu oli todennäköistä, jos voimassa olevat tullit olisi poistettu, ja tähän oli syynä muun muassa se, että japanilaista vientiä Yhdysvaltoihin rasitti korkea polkumyyntitulli. Neuvoston mielestä on harhaanjohtavaa viitata *Federal Register*issä 24.6.1992 julkaistuihin tietoihin japanilaisten viejien Yhdysvaltoihin suuntautuvalla tuonnilla asetetuista tulleista. Se korostaa, että asetuksen N:o 2849/92 36 perustelukappaleessa se viittasi japanilaisiin viejiin yhdessä, ei yksittäisiin viejiin. *Federal Register*issä 24.6.1992 julkaistut luvut kuitenkin osoittivat, että useille yhtiöille oli asetettu erittäin korkeita tulleja ja että Yhdysvaltojen asettamat uudet, *Federal Register*issä 14.12.1992 julkaistut tullit olivat ainoastaan joidenkin viejien osalta tehtyjen aineellisten virheiden korjaamista. Useimpien yhtiöiden tullit, erityisesti niiden, joille oli asetettu korkeimmat tullit, pysyivät ennallaan.

Perustelukappale 37

- 51 Koyo Seiko väittää neuvoston tässä kohdassa toteavan, että Japanin tuotantokapasiteetti on kasvanut ja että sen takia voidaan olettaa japanilaisen myynnin yhteisöön lisääntyvän. Koyo Seikon mielestä tällainen oletus on riittämätön perusta väitteelle uhkaavasta vahingosta, koska perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa edellytetään

yhteisön toimielinten esittävän näyttöä sellaisesta erityisestä tilanteesta, joka saattaa muuttua todelliseksi vahingoksi.

- 52 Koyo Seiko toteaa myös, että yhteisöön suuntautuvan tuonnin hinnat ovat kohonneet ajanjaksona 1986—1989 ja että yhteisön teollisuuden voitot ovat kasvaneet 4,3 % viitattuna ajanjaksona. Sitä paitsi riidanalaisessa asetuksessa ei todeta mitään käteisvirroista tai työllisyydestä viitattuna ajanjaksona.
- 53 Lopuksi kantaja toteaa, että kaikista näistä päätelmistä seuraa se, että riidanalainen asetus ei sisällä riittäviä tosiasioihin perustuvia toteamuksia, jotta voitaisiin päätellä yhteisön teollisuuden kärsineen todellista vahinkoa.
- 54 Neuvosto arvioi, että riidanalaisen asetuksen 37 perustelukappaleessa on esitetty riittävät ja täysin sen päätelmiä tukevat perustelut ja että ei ollut tarpeellista esittää yksityiskohtaista taulukkoa japanilaisten tuottajien tuotantokapasiteetin kehityksestä. Se lisää, että luottamuksellisista syistä sille ei olisi ollut edes mahdollista paljastaa kantajalle tämän japanilaisten kilpailijoiden tuotantokapasiteettia.
- 55 Lisäksi neuvosto arvioi, että vaikka voimassa olevien toimenpiteiden seurauksena olisi ollut polkumyynnillä tapahtuneen japanilaisen tuonnin hintojen nousu, nämä hinnat olivat kuitenkin yhä huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannon hinnat, jotka olivat japanilaisen tuonnin aiheuttaman alihinnoittelun takia laskeneet. Mitä tulee yhteisön tuotannon voittojen kasvamiseen, neuvosto toteaa näiden voittojen olleen vähäisemmät kuin mitä olisi kohtuullisesti voinut olettaa markkinoilla, joita japanilainen polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei olisi häirinnyt.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

Alustavat huomiot

- 56 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että tässä tapauksessa yhteisön toimielimet ovat ryhtyneet perusasetuksen 14 artiklan mukaisesti asetuksen N:o 1739/85 uudelleentarkasteluun. Tämän uudelleentarkastelun aikana perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukainen voimassa olevien toimenpiteiden soveltamista koskeva viiden vuoden määräaika päättyi, ja komissio julkaisi perusasetuksen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoituksen siitä, että voimassa olevat toimenpiteet jäävät voimaan, kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä. Neuvosto antoi 28.9.1992 riidanalaisen asetuksen, jolla muutettiin asetusta N:o 1739/85.
- 57 Ensiksi on muistettava, että perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa lausutaan periaate, jonka mukaan polkumyynnitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, ”jonka luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa”. Vahingon käsite määritellään perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, ja 2 ja 3 kohdassa täsmennetään tekijät, jotka määrittelyssä on otettava huomioon.
- 58 Kun on kyse sellaisen asetuksen uudelleentarkastelusta, jolla asetetaan polkumyynitulleja, perusasetus sisältää tietoja vain uudelleentarkastelun aloittamisen edellytyksistä. Ensinnäkin 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos ”uudelleentarkastelu on tarpeen, tutkimus aloitetaan uudelleen 7 artiklan mukaisesti, jos olosuhteet sitä edellyttävät”. Niinpä yhteisöjen tuomioistuin lausui 7.12.1993 antamassaan tuomiossa asiassa Rima Elektrometalurgia vastaan neuvosto (asia C-216/91, Kok. 1993, s. I-6303, 16 kohta) perusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan viitaten, että ”tutkimuksen aloittaminen, olkoon sitten kyse polkumyyniä koskevasta menettelystä tai polkumyynitulleja langettavan asetuksen uudelleentarkastelusta, edellyttää aina riittävää näyttöä polkumyynnin ja sen takia aiheutuneen vahingon olemassaolosta”. Toiseksi perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa todetaan, että ”jos asianosainen, jonka etua asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päättymisen aiheuttaisi

uudelleen vahinkoa tai vahingon uhan”, komissio ryhtyy toimenpiteen uudelleentarkasteluun. Niinpä vaikka perusasetuksessa on säännöksiä uudelleentarkasteluun aloittamisen edellytyksistä, se ei kuitenkaan sisällä erityisiä säännöksiä vahingosta, jonka olemassaolo on näytettävä toteen voimassa olevia tulleva muuttavassa asetuksessa.

- 59 Koska vahingon määrittämisestä perusasetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa ei ole erityisiä säännöksiä, voimassa olevia polkumyöntulleja muuttavassa asetuksessa täytyy tämän menettelyn aikana näyttää toteen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen vahingon olemassaolo.
- 60 Siispä on tutkittava, näytetäänkö riidanalaisessa asetuksessa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteen vahinko.
- 61 Tältä osin on muistettava, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukainen vahinko voidaan näyttää toteen vain, jos polkumyynnin tai vientituen kohteena oleva tuonti i) aiheuttaa tai ii) uhkaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön vakiintuneelle tuotannolle tai iii) merkittävästi hidastaa tämän tuotannon vakiintumista.
- 62 Kun on selvää, että yhteisössä jo on kuulalaakereiden tuotantoa, on tutkittava, osoittavatko riidanalaisen asetuksen perustelukappaleet sen, että

polkumyynnillä tapahtuva tuonti i) aiheuttaa tai ii) uhkaa aiheuttaa sille vakavaa vahinkoa.

- 63 Sitten on todettava, että perusasetuksen 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa luetellaan erilaisia merkityksellisiä tekijöitä sen arvioimiseksi, onko kyseessä vakava vahinko (2 kohta) tai sen uhka (3 kohta). Perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon tutkimiseen on sisällytettävä seuraavat tekijät, joista mikään tai useampi yhdessä ei välttämättä muodosta vahingon arvioinnin ratkaisevaa perustetta:

- a) polkumyynnillä tai vientituella tapahtuneen tuonnin määrä erityisesti sen määrittämiseksi, onko se merkittävästi kasvanut joko absoluuttiselta arvoltaan taikka suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen;
- b) polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin hinnat erityisesti sen määrittämiseksi, onko noudatettu huomattavasti alhaisempia hintoja verrattuna samankaltaisen tuotteen hintaan yhteisössä;
- c) vaikutus kyseiseen tuotantoon, sellaisena kuin se ilmenee todellisista tai oletettavista asiaan liittyvien taloudellisten sellaisten tekijöiden kehitysnäkymistä, joita ovat esimerkiksi:

— tuotanto,

— kapasiteetin käyttö,

- varastot,

- myynti,

- markkinaosuus,

- hinnat (eli hintojen aleneminen tai hintojen nousun, joka muutoin olisi tapahtunut, estäminen),

- voitot,

- investointien tuotto,

- käteisvirrat,

- työllisyys.”

64 Perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Vahingon uhka voidaan määrittää ainoastaan, jos erityinen tilanne on omiaan muuttumaan todelliseksi vahingoksi. Tällöin voidaan ottaa huomioon sellaiset tekijät kuin:

- a) yhteisöön suuntautuvan polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan viennin kasvu;

b) alkuperä- tai viejämään vientikapasiteetti, sellaisena kuin se on olemassa kyseisenä ajankohtana tai lähitulevaisuudessa, sekä todennäköisyys, että tästä syntyvä vienti suuntautuu yhteisöön;

c) vientituen luonne sekä sen mahdolliset vaikutukset kauppaan.”

65 On myös muistettava, että perusasetuksen toisen ja kolmannen perustelukappaleen mukaan se on annettu voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja erityisesti niiden velvoitteiden mukaisesti, jotka johtuvat tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) 6 artiklasta ja yleissopimuksen 6 artiklan täytäntöönpanoa koskevasta sopimuksesta (jäljempänä vuoden 1979 polkumyynnin ehkäisemistä koskeva koodi). Siten perusasetuksen säädöksiä on tulkittava yleissopimuksen 6 artiklan ja vuoden 1979 polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin mukaisesti (ks. erityisesti asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 30—32 kohta).

66 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vuoden 1979 polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 3 artiklan 6 kohdassa määrätään seuraavaa: ”Vahingon uhan määrittely on tapahduttava tosiasioiden eikä pelkkien väitteiden, arvelujen tai etäisen mahdollisuuden pohjalta. Olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, missä polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja uhkaava.”

Vahingon määrittely riidanalaisessa asetuksessa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan

67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että riidanalaisen asetuksen 24—32 perustelukappaleessa on yhteisön teollisuuden tilan kuvaus. Tutkituaan eri osatekijöitä neuvosto päätyy 32 perustelukappaleessa siihen, että ”yhteisön teollisuuden asema pysyy suhteellisen heikkona”. Ottaen huomioon tämän

epävakaan tilanteen neuvosto katsoo 33 perustelukappaleessa, että "toimenpiteistä luopuminen vain pahentaisi tilannetta". Niinpä neuvosto tutkii riidanalaisen asetuksen 33—39 perustelukappaleessa näiden toimenpiteiden raukeamisen mahdollisia seurauksia, ja päätyy 39 perustelukappaleessa siihen, että "voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden poistaminen johtaisi uuteen vakavaan vahinkoon".

- 68 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa seuraavaksi, että neuvoston päätös muuttaa asetuksella N:o 1739/85 asetettuja tulleja perustuu siihen päätelmään, että polkumyynnin kohteena oleva tuonti uhkasi aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön tuotannolle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan tarkoittamalla tavalla. On siis todettava, että riidanalainen asetus ei sisällä mitään näyttöä todellisesta vakavasta vahingosta. Riidanalaisen asetuksen 26 perustelukappaleessa sanotaan nimenomaisesti seuraavaa: "Ainoa selvitettävä asia koskee siis sitä, onko yhteisön teollisuuden tila sellainen, että toimenpiteiden raukeaminen aiheuttaisi uutta vahinkoa."

Selvitys riidanalaisen asetuksen perustelukappaleista

- 69 Ensin on todettava, että riidanalaisen asetuksen 24 perustelukappaleessa todetaan, että tutkimusta varten "eräiden yhteisössä tuotantokapasiteettia omaavien yhtiöiden ei katsota kuuluvan asetuksen 2423/88 ... 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön teollisuuteen siltä osin kuin ne ovat kokonaan tai enemmistöltään sellaisen japanilaisten viejien hallussa, joille on vahvistettu huomattava polkumyyntimarginaali".
- 70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa tältä osin, että perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa mahdollistetaan se, että yhteisön tuottajien ollessa etuyhteydessä viejiin tai tuojiin taikka niiden ollessa itse sellaisen tuotteen tuojia, joka

oletetaan tuodun polkumyynnillä tai vientituella, ne voidaan sulkea yhteisön tuotannosta, kun arvioidaan polkumyynnin tälle tuotannolle aiheuttamaa haittaa. Toimielinten tehtävänä on niiden käyttäessä vapaata harkintavaltaansa tutkia tapauskohtaisesti, tuleeko tällainen poissulkeminen tehdä (asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1335, 49 kohta ja asia C-177/87, Sanyo Electric v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1535, 24 kohta).

- 71 Tästä seuraa se, että yhteisön toimielimillä oli oikeus sulkea pois yhteisön tuotannosta tiettyjen yhteisöön sijoittautuneiden yhtiöiden tuotanto sillä perusteella, että nämä yhtiöt olivat kokonaan tai enemmistöltään sellaisten japanilaisten viejien hallussa, joille on vahvistettu huomattava polkumyyntimarginaali. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että mistään aineistoon kuuluvasta asiakirjasta ei ilmene, että neuvosto olisi ylittänyt vapaan harkintavaltansa rajat ryhdyttyään tällaiseen poissulkemiseen.

- 72 Niinpä on todettava, että neuvosto on perustellut vahingon uhan olemassaolon seuraavilla tekijöillä: polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kokonaismäärä on kasvanut 2,7 % (27 perustelukappale); yhteisön teollisuuden hinnat ovat laskeneet ja Japanin tuonti on tavallaan pysynyt alihinnoiteltuna (28 perustelukappale); yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana (29 perustelukappale); yhteisön teollisuuden myynnin arvon kasvu (noin 12,5 %) on ollut vähäisempää kuin markkinoiden kokonaiskasvu (30 perustelukappale); yhteisön teollisuuden markkinaosuus on pienentynyt (arvoltaan) 75,1 %:sta 72,9 %:iin näiden tuotteiden osalta (31 perustelukappale); toimenpiteiden puuttuessa Japanin tuonnin alihinnoittelu voimistuu ja yhteisön teollisuudessa todetaan kannattavuuden laskua sekä uusia markkinaosuuksien menetyksiä (34 perustelukappale); yhteisön teollisuus on erittäin haavoittuvaa, kun markkinoilla on alkanut taantumakausi (35 perustelukappale); Yhdysvalloissa sovellettavien korkeiden polkumyyntitullien seurauksena tuonnin määrä Japanista kasvaa, jos yhteisöön tapahtuvaa tuontia koskevia toimenpiteitä ei enää sovelleta (36 perustelukappale); lopuksi toimenpiteiden puuttuessa

Japanin yhteisöön suuntautuva tuonti kasvaa ottaen huomioon se, että Japanin tuottajat ovat lisänneet tuotantokapasiteettiaan Japanissa, vaikka kulutus ei ole kasvanut yhteisössä (37 perustelukappale).

- 73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa, että kantajat ovat 28 ja 34 perustelukappaleita lukuun ottamatta kiistäneet kaikki edellä mainitut seikat, joiden perusteella neuvosto on todennut vakavan vahingon uhan olemassaolon, koska niissä on aineellisesti tai oikeudellisesti harhaanjohtavia tai virheellisiä toteamuksia. On siis aiheellista tutkia nämä kohdat asianosaisten esittämien näkemysten perusteella.

— Perustelukappale 27

- 74 Tältä osin neuvosto toteaa, että kuulalaakereiden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kokonaismäärä on kasvanut 2,7 % vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.
- 75 Riidan asianosaiset eivät ole kiistäneet edellä 9 kohdassa esitettyjä taulukoita, joiden mukaan 27 perustelukappaleessa esitetty toteamus on oikea mutta epätäydellinen. On todettava näistä taulukoista ilmenevän, että Japanista tapahtuvan tuonnin määrän kasvu on selkeästi alempi kuin yhteisön markkinoiden määrän kokonaiskasvu eli 9,5 % näiden tuotteiden osalta samana ajanjaksona, ja selkeästi alempi kuin yhteisön tuottajien yhteisössä toteuttaman myynnin määrän kasvu eli 14,8 %. Huolimatta Japanista saapuvan tuonnin määrän 2,7 %:n kasvusta on siis todettava, että Japanin tuonnin markkinaosuus on laskenut määrältään 6,3 % vuodesta

1986 viitatus ajanjakson loppuun mennessä. Yhteisön tuottajien markkinaosuus on kasvanut määrältään 4,8 % tämän ajanjakson kuluessa.

- 76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että 27 perustelukappaleen toteamuksen epätäydellisyys väärästi neuvoston arviota vahingosta, jonka polkumyynnillä tapahtuva tuonti on aiheuttanut.

— Perustelukappale 29

- 77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa tässä kohdassa todetun, että ”yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä”.

- 78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että edellä 9 kohdassa esitetyistä taulukoista ilmenee, että yhteisön tuottajien kuulalaakereiden myynti on kasvanut vuodesta 1986 viitatus ajanjakson loppuun mennessä 14,8 % määrältään ja 12,5 % arvoltaan. Komission Koyo Seikolle 5.12.1991 päivätyllä kirjeellä toimittamista tiedoista ilmenee, että yhteisön kapasiteetin käyttö on kasvanut 74,38 %:sta 82,27 %:iin samana ajanjaksona ja että yhteisön varastojen arvo on laskenut 114,53 miljoonasta 84,72 miljoonaan Saksan markkaan ja määrä 58,82 miljoonasta 54,02 miljoonaan kappaleeseen.

- 79 Näiden seikkojen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että 29 perustelukappaleessa esitetty neuvoston toteamus, jonka mukaan yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana, ei anna oikeaa kuvaa tämän tuotannon kehityksestä ja on siis aineellisesti virheellinen.

— Perustelukappale 30

80 Tässä kohdassa neuvosto toteaa, että yhteisön teollisuuden myynnin kokonaisarvo on kasvanut 12,5 % vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä ja että ”tämä kasvu on kuitenkin vähäisempää kuin markkinoiden kokonaiskasvu”.

81 On todettava, että edellä 9 kohdassa esitettyjen taulukoiden perusteella markkinoiden kokonaiskasvu (arvoltaan) on ollut 9,7 %. Yhteisön teollisuuden myynnin kokonaiskasvu on siis ollut korkeampi kuin markkinoiden kokonaiskasvu toisin kuin väitetään 30 perustelukappaleessa.

82 Tästä seuraa, että myös 30 perustelukappale on aineellisesti virheellinen.

83 Neuvosto kuitenkin selitti istunnossa, että jos yhteisön tuotantoon sisällytetään japanilainen tuotanto Euroopassa eli niiden yhteisön tuottajien tuotanto, jotka ovat kokonaan tai enemmistöltään japanilaisten viejien hallussa, markkinoiden kokonaiskasvu on yli 12,5 %. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien arvioi kuitenkin, että tällä väiteellä, jota ei tueta millään konkreettisella luvulla tai väitettä perustelevalla asiakirjalla, ei voida kumota sellaista väitettä, joka perustuu täsmällisiin tietoihin, jotka on esitetty edellä 9 kohdassa olevissa taulukoissa ja joita osapuolet eivät ole kiistäneet.

— Perustelukappale 31

84 Tältä osin on muistettava, että neuvosto toteaa yhteisön teollisuuden markkinaosuuden sen valmistamien kuulalaakereiden myynnin perusteella laskeneen

arvoltaan 75,1 %:sta 72,9 %:iin vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

- 85 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että edellä 9 kohdassa esitetyistä taulukoista ilmenee, että tänä ajanjaksona yhteisön tuotannon markkinaosuus (arvoltaan) on noussut 75,1 %:sta 77,1 %:iin.
- 86 Neuvosto yrittää perustella tätä eroa toteamalla, että se on sulkenut japanilaisen tuotannon Euroopassa yhteisön tuotannosta kyseisenä ajanjaksona.
- 87 On kuitenkin huomattava, että taulukon Myynnit miljoonina ecuina -otsikosta (ks. edellä 9 kohta) ilmenee, että tällaista järjestelyä ei ole tehty ainoastaan viitattuna ajankohtana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että taulukon otsikko "EY:n kokonaismarkkinat, ei koske japanilaista tuotantoa Euroopassa" tarkoittaa taulukon kaikkia, ei ainoastaan viitattuun ajanjaksoon liittyviä tietoja. Niinpä yhteisön tuotannon markkinaosuus, josta on poissuljettu japanilainen tuotanto Euroopassa, oli 75,1 % vuonna 1986 ja 77,1 % viitattuna ajanjaksona.
- 88 Niinpä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että neuvoston väite on harhaanjohtava, kun se sanoo poissulkeneensa viitattuna ajanjaksona yhteisön tuotannosta japanilaisen tuotannon Euroopassa riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleen markkinaosuuksista puhuttaessa.
- 89 Taulukossa Myynnit miljoonina ecuina (ks. edellä 9 kohta) olevasta alaviitteestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että jotta päädyttäisiin yhteisön teollisuuden 72,9 %:n markkinaosuuteen viitattuna ajanjaksona kuten riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleessa todetaan, neuvosto on pitänyt japanilaista

tuotantoa Euroopassa japanilaisena tuontina. Jos lisätään japanilaisen tuotannon arvo Euroopassa, joka oli 68,5 miljoonaa ecua viitattuna ajanjaksona kuten edellä mainituista tiedoista ilmenee, japanilaisen yhteisöön tapahtuvan tuonnin määrään tänä aikana eli 70,5 miljoonaan ecuun, japanilaisen tuonnin kokonaisarvo viitattuna ajanjaksona on 139 miljoonaa ecua. On todettava, että kokonaismarkkinoiden arvo kohoaa välttämättä samalla määrällä (1196,4 miljoonaa ecua + 68,5 miljoonaa ecua) ja tämän muutoksen jälkeen saavuttaa 1264,9 miljoonan ecun määrän. Tämän seurauksena markkinaosuudet ovat sellaiset kuin edellä mainitun taulukon tiedoissa mainitaan eli japanilaiselle tuonnille 11 % ja yhteisön tuottajille 72,9 %.

- 90 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että 31 perustelukappaleessa tarkoitettu vuoden 1986 markkinaosuus eli 75,1 % on sitä vastoin laskettu ilman edellä kuvailtua tarkistamista eli siis ilman, että on kohdeltu japanilaista tuotantoa Euroopassa kuten japanilaista tuontia. Edellä esitetyssä taulukossa olevassa alaviitteessä viitataan itse asiassa ainoastaan tutkimusajanjaksoon.
- 91 Siten on todettava, että 31 perustelukappaleessa esitettyä yhteisön teollisuuden markkinaosuutta vuonna 1986 ei ole laskettu samalla perusteella kuin markkinaosuutta viitattuna ajanjaksona ja että kaikki näiden lukujen vertaamiseen perustuvat päätelmät markkinoiden kehityksestä ovat lähtökohdiltaan virheellisiä. Sitä paitsi on todettava, että taulukosta Myynnit miljoonina ecuina (ks. edellä 9 kohta) ilmenee, että jos markkinaosuus lasketaan samalla tavalla vuonna 1986 ja tutkimusajanjaksona, yhteisön markkinaosuus on arvoltaan kasvanut 75,1 %:sta 77,1 %:iin.
- 92 Tästä seuraa, että 31 perustelukappaleessa esitetty toteamus on aineellisesti virheellinen, kun sen mukaan yhteisön teollisuuden markkinaosuus on laskenut 75,1 %:sta 72,9 %:iin vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

— Päätelmä yhteisön teollisuuden asemasta: 32 perustelukappale

- 93 Perustelukappaleen 32 mukaan ”tarkasteltuaan näitä tekijöitä neuvosto on tullut siihen johtopäätökseen, että jos voimassa olevilla toimenpiteillä on ollut tietty vaikutus, yhteisön teollisuuden asema pysyy suhteellisen heikkona”. Tämä päätelmä perustuu aiempiin toteamuksiin eli polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvuun (27 perustelukappale), siihen, että ”vaikka Japanista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ovat nousseet ja yhteisön teollisuuden hinnat laskeneet, Japanin tuonti on tavallaan alihinnoiteltua” (28 perustelukappale), yhteisön tuotannon pysymiseen varsin vakaana (29 perustelukappale), siihen, että yhteisön teollisuuden myynnin kasvu on vähäisempää kuin markkinoiden kasvu (30 perustelukappale) ja markkinaosuuden pientymiseen 75,1 %:sta 72,9 %:iin (31 perustelukappale).
- 94 Edellä on todettu, että 27, 29, 30 ja 31 perustelukappale sisältävät virheellisiä tai harhaanjohtavia väitteitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että neuvoston 32 perustelukappaleessa esittämä päätelmä on aineellisesti ja oikeudellisesti virheellinen siltä osin kuin se perustuu näihin väitteisiin.
- 95 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo olevan aiheellista arvioida 32 perustelukappaleessa esitettyä väitettä toisaalta edellä 9 kohdassa esitettyjen taulukoiden tietojen perusteella ja toisaalta asianosaisten kirjallisen käsittelyn aikana esittämien tietojen perusteella, joita asianosaiset eivät ole kiistäneet. On huomattava, että edellä esitetyistä taulukoista ilmenee yhteisön teollisuuden kehittyneen seuraavasti vuoden 1986 ja viitatus ajanjakson päättymisen välillä: yhteisön teollisuuden markkinaosuus on kasvanut 2,7 % arvoltaan ja 4,8 % määrältään; japanilaisen tuonnin markkinaosuus on pienentynyt 1,7 % arvoltaan ja 6,3 % määrältään; yhteisön teollisuuden myynnin kasvu (14,8 % määrältään ja 12,5 % arvoltaan) on ollut suurempi kuin markkinoiden kokonaiskasvu (9,5 % määrältään ja 9,7 %

arvoltaan). Lisäksi komission 5.12. ja 11.12.1991 päivätyistä kirjeistä (ks. edellä 9 kohta) ilmenee, että viitattuna ajanjaksona yhteisön teollisuuden voitto on ollut noin 4,3 % sen liikevaihdosta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että myös tämä viimeksi mainittu seikka paljastaa yhteisön teollisuuden suotuisan kehityksen, kun sitä tarkastellaan yhdessä FEBMA:n väitteen kanssa, jonka mukaan yhteisön teollisuus ei ole tuottanut voittoa vuosina 1986 ja 1987; tämä seikka todetaan FEBMA:n komissiolle lähettämän 7.6.1990 päivätyn kirjeen 3.4 kohdassa, eivätkä riidan muut asianosaiset ole sitä kiistäneet. On siis todettava, että komission 5.12.1991 päivätyn, Koyo Seikolle osoittaman kirjeen liitteessä olevista tiedoista ilmenee, että yhteisön tuotantokapasiteetin käyttö on kasvanut 74,38 %:sta 82,27 %:iin ja että yhteisön varastot ovat pienentyneet arvoltaan 114,53 miljoonasta 84,72 miljoonaan Saksan markkaan ja määrältään 58,82 miljoonasta 54,02 miljoonaan kappaleeseen.

- 96 Edellä tehdyn selvityksen perusteella on todettava, että 27, 29, 30 ja 31 perustelukappale tai mikään muukaan aineiston seikka eivät tue 32 perustelukappaleen toteamusta, jonka mukaan ”yhteisön teollisuuden asema pysyy suhteellisen heikkona”.

— Perustelukappale 35

- 97 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että vahingon uhka perustuu neuvoston mielestä kyseisen teollisuuden taantumakauteen yhteisössä.
- 98 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi kuitenkin, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan viimeisen virkkeen mukaan tällaista seikkaa ei saa ottaa huomioon, kun määritellään vahinkoa tai vahingon uhkaa. Tässä säännöksessä todetaan, että ”muiden tekijöiden, kuten ... kysynnän vähentymisen aiheuttamaa

vahinkoa, joka ... myös vaikuttaa haitallisesti yhteisön tuotantoon, ei saa pitää polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttamana”.

- 99 Tästä seuraa se, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen siltä osin kuin se on 35 perustelukappaleessa perustellut taantumakaudella sitä, että kyseisten tavaroiden polkumyynnillä tapahtuva tuonti uhkasi aiheuttaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vahinkoa.

— Perustelukappale 36

- 100 Tältä osin neuvosto toteaa olevan todennäköistä, että yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrä kasvaa, jos toimenpiteitä ei enää sovelleta, koska Japanin Yhdysvaltoihin suuntautuvaan vientiin sovelletaan korkeita polkumyyntituloja.

- 101 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että riidanalaisessa asetuksessa ei ole mitään konkreettista tietoa kyseisiin tuotteisiin Yhdysvalloissa sovellettavista polkumyyntituloista, vaikka sellainen tieto ei ole luonteeltaan millään tavalla luottamuksellista.

- 102 Sitten on todettava, että FEBMA:n 27.12.1988 esittämästä uudelleentarkastelua koskevasta pyynnöstä ilmenee, että Department of Commerce on päätöksellään 27.10.1988 muun muassa asettanut Koyo Seikolle 73,65 %:n ja NTN:lle 25,85 %:n suuruisen polkumyyntitullin niiden valmistamien kuulalaakereiden tuonnille. Niiden japanilaisten yhtiöiden, joita ei nimenomaisesti mainittu päätöksessä,

tuotteille asetettu tulli oli 44,70 %. Riidan asianosaiset eivät ole kiistäneet Yhdysvaltojen asettamien tullien määrää sellaisina kuin ne ilmenevät uudelleentarkastelua koskevasta pyynnöstä.

- 103 Kantajat eivät kiistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön esittämisen hetkellä sovellettavien tullien suuruutta, mutta ne arvioivat, että silloin kun riidanalainen asetus syyskuussa 1992 annettiin, näitä eri kantajille 2,24 %:sta 7,86 %:iin vaihtelevia tulleja, joita sovellettiin myös yhteisöön kuulalakaakereita vieviin japanilaisiin tuottajiin, ei enää voitu pitää korkeina ja siis sellaisina, että niiden takia japanilainen vienti yhteisöön kasvaisi, jos yhteisön toimenpiteet poistettaisiin.
- 104 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että asetuksella N:o 1739/85 kuulalakaakereille asetetut 1,2—21,7 %:n suuruiset polkumyyntitullit olivat selkeästi alhaisemmat kuin 27.10.1988 Yhdysvalloissa asetetut tullit. Jos, kuten neuvosto väittää, kuulalakaakeriteollisuuden voittomarginaalit ovat alhaiset ja siis kaikki kulojen nousut vaikuttavat suoraan kauppavaihtoon, Yhdysvaltojen lokakuussa 1988 asettamien korkeiden tullien seurauksena olisi pitänyt olla japanilaisen yhteisöön suuntautuvan tuonnin merkittävä kasvu kauppavirtojen muututtua.
- 105 Jos kuitenkin verrataan edellä 9 kohdassa esitettyjen taulukoiden tietojen perusteella japanilaisten kuulalakaakereiden tuontia yhteisöön vuonna 1988, jolloin 27.10.1988 Yhdysvalloissa asetetut tullit olivat olleet voimassa kaksi kuukautta, tutkimusajankohtana tapahtuneeseen tuontiin, jolloin nämä Yhdysvalloissa asetetut tullit olivat olleet voimassa viisi kuukautta, on todettava, että japanilaisen tuonnin markkinaosuus yhteisössä väheni määrältään 0,1 % ja pysyi arvoltaan muuttumattomana. Niinpä kun muuta tarkkaa tietoa asiasta ei ole, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että korkeiden polkumyyntitullien asettaminen Yhdysvalloissa

on vaikuttanut vain erittäin vähän yhteisön markkinoihin. Sitä paitsi on todettava, että silloin kun riidanalainen asetus annettiin, Yhdysvalloissa sovellettavat tullit (eri kantajille 2,24 %—7,86 %; istunnossa neuvosto totesi keskiarvon olleen 7,5 %) olivat selkeästi alemmat kuin mitä ne olivat FEBMA:n jättäessä uudelleentarkastelua koskevan pyyntönsä (73,65 % Koyo Seikolle; 25,85 % NTN:lle; 43,47 % Nachille; 58,32 % NSK:lle ja jäljelle jääville 44,70 %).

- 106 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää neuvoston pelkoa siitä, että japanilainen vienti kääntyy yhteisöön päin, yksinomaan arveluun perustuvana, eikä sillä voida perustella väitettä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesta vaaran uhasta, kun tätä käsitettä tulee sitä paitsi tulkita vuoden 1979 polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Itse asiassa on todettava, että 36 perustelukappaletta ei perustella tosiseikoilla, kuten vuoden 1979 polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 3 artiklan 6 kohdassa edellytetään, vaan ”pelkillä väitteillä, arveluilla tai etäisillä mahdollisuuksilla”.

— Perustelukappale 37.

- 107 Tässä kohdassa neuvosto väittää, että ”siltä osin kuin Japanin tuottajat ovat lisänneet tuotantokapasiteettiaan Japanissa, vaikka kulutus ei ole kasvanut yhteisössä, voidaan olettaa, että toimenpiteiden puuttuessa tullaan toteamaan Japanin yhteisöön suuntautuvan viennin kasvua”.
- 108 On todettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei ole edes arviota kyseisen japanilaisen tuotannon kasvun merkityksestä. Sitä paitsi ei ole poissuljettua, että japanilaiset tuottajat olivat lisänneet tuotantokapasiteettiaan kuulalaakereiden japanilaisilla tai muilla kolmansilla markkinoilla tapahtuneen kulutuksen kasvun takia. Mutta

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että 37 perustelukappaleessa tai missään muussakaan asianosaisten esittämässä asiakirjassa ei mitenkään selvitetä kulutusta japanilaisilla markkinoilla tai kyseisten tuotteiden muilla markkinoilla.

109 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että ainoastaan jos on osoitettu, että kapasiteetin lisäys ei vastaa kulutuksen kasvua Japanissa tai muussa kolmannessa valtiossa, japanilaisen viennin kasvu yleensä ja erityisesti yhteisöön voisi olla uhka. Itse asiassa sellaisessa tapauksessa japanilaisten tuottajien olisi täytynyt löytää vientimarkkinat ylijäämätuotannolle, joten ne olisivat voineet yrittää lisätä vientiään yhteisöön erityisesti polkumyynnillä, jos muissa valtioissa ei olisi ollut riittävää kysyntää.

110 Tästä seuraa, että 37 perustelukappale, siltä osin kuin siinä perustellaan japanilaisen, yhteisöön suuntautuvan viennin lisäyksen uhka toisaalta sillä, että japanilaisten tuottajien tuotantokapasiteetti on kasvanut, ja toisaalta sillä, että kulutus yhteisössä ei ole kasvanut, on liian heiveröinen tukeakseen neuvoston päätelmää, jonka mukaan tässä tapauksessa on kyse vahingon uhasta.

Vaikutus päätelmään vahingon uhasta

111 Neuvosto toteaa 38 perustelukappaleessa, että ”nämä tekijät huomioon ottaen voidaan ennakoida, että yhteisön teollisuudelle aiheutuu vakavaa vahinkoa polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista, jos polkumyyntitoimenpiteet raukeaisivat”, ja

päättee 39 perustelukappaleessa, että ”voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden poistaminen johtaisi uuteen vakavaan vahinkoon”.

- 112 Edeltävän tutkimisen perusteella 27, 29, 30, 31, 32, 35, 36 ja 37 perustelukappale sisältävät aineellisesti tai oikeudellisesti virheellisiä tai epätäydellisyytensä takia harhaanjohtavia väitteitä. Niinpä 39 perustelukappaleessa oleva neuvoston päätelmä, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuva tuonti uhkaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa kuulalaakereiden tuotannolle yhteisössä, on oikeudellisesti ja aineellisesti virheellinen siltä osin kuin se perustuu näihin väitteisiin.
- 113 Tässä vaiheessa päättelyä on todettava, että kantajilla, jotka haluavat saada polkumyyntiä koskevan asetuksen kumoamiseksi, on oikeus esittää yhteisöjen tuomioistuimille kaikki seikat, joiden perusteella voidaan päätellä, ovatko yhteisön toimielimet noudattaneet kantajia suojaavia menettelyllisiä takeita ja ovatko ne tehneet oikeudellisia tai aineellisia virheitä tai käyttäneet perusteluina toteamuksia, jotka ovat harkintavallan väärinkäyttöä. Yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi puuttua yhteisön viranomaisille perusasetuksessa suotuun vapaaseen harkintavaltaan, mutta niiden on valvottava julkiselle viranomaiselle annetun sidotun harkintavallan käyttöä tavanomaisella tavalla (ks. erityisesti asia 191/82, FEDIOL v. komissio, tuomio 4.10.1983, Kok. 1983, s. 2913, 30 kohta ja asia 264/82, Timex v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.3.1985, Kok. 1985, s. 849, 16 kohta).
- 114 Tältä osin on todettava, että neuvoston tekemät aineelliset virheet osoittavat yleisesti ottaen markkinoiden todellisen kehityksen vastaisia suuntauksia. Niinpä 29 perustelukappaleessa todetaan, että yhteisön tuotanto on pysynyt varsin vakaana vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun, vaikka se on todellisuudessa kasvanut; 30 perustelukappaleen mukaan yhteisön teollisuuden myynnin kokonaisarvon kasvu on ollut vähäisempää kuin markkinoiden kokonaiskasvu, vaikka se on

todellisuudessa ollut suurempaa; 31 perustelukappaleessa lisätään, että arvoltaan yhteisön teollisuuden vuodesta 1986 tutkimusajanjakson loppuun mennessä tuotamien kuulalaakerien myynnille perustuva yhteisön teollisuuden markkinaosuus on pienentynyt 75,1 %:sta 72,9 %:iin, vaikka se on todellisuudessa kasvanut 75,1 %:sta 77,1 %:iin. Lisäksi 35 perustelukappale on oikeudellisesti virheellinen, kun siinä otetaan huomioon vahinkoa arvioitaessa asiaan kuulumaton seikka.

- 115 Näiden seikkojen perusteella ja otettaessa lisäksi huomioon 27, 32, 36 ja 37 perustelukappaleen toteamusten harhaanjohtavuus ja epätasaisuus, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että ei voida sulkea pois sitä, että neuvosto ei olisi päätenyt vahingon uhan olemassaoloon, jos edellä tutkittuja aineellisia ja oikeudellisia virheitä ei olisi ollut. Tästä syystä kantajien vaatimuksia on pidettävä perusteltuina ja riidanalainen asetus on niitä koskevilta osin kumottava.
- 116 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että lisäksi on tutkittava asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan säännösten rikkomista koskevaa kanneperustetta.

Asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomista koskeva kanneperuste

Asianosaisten väitteet

- 117 Kantajat väittävät, että riidanalainen asetus rikkoo asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan siltä osin kuin siinä ei riittävästi perustella tässä artiklassa säädetyn tavanomaisen vuoden määräajan soveltamatta jättämistä. Ne toteavat, että vaikka vuoden määräaika ei ole pakottava, menettelyä ei voida jatkaa yli kohtuul-

lisen määräajan (asia 246/87, Continentale Produkten-Gesellschaft, tuomio 12.5.1989, Kok. 1989, s. 1151, 8 kohta). Kantajien mukaan neuvosto ei ole kuitenkaan kyennyt oikeudellisesti riittävällä tavalla perustelemaan, miksi menettely on kestänyt 41 kuukautta.

- 118 Neuvoston mukaan asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan mukainen vuoden määräaika ei ole pakottava. Neuvoston mielestä näin voidaan päätellä jo tämän säädöksen sanamuodosta, kun siinä todetaan, että tutkimus lopetetaan "tavallisesti" vuoden kuluessa. Neuvosto toteaa, että tämä tutkimus on kestänyt kauemmin kuin aiemmat tutkimukset muun muassa siksi, että komissio tarkasteli vuonna 1990 uudelleen kysymystä yhteisön tuotannon kannattavuudesta. Neuvosto toteaa yhteisöjen tuomioistuimen 28.11.1989 antamassaan tuomiossa asiassa Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon ym. v. neuvosto (asia C-121/86, Kok. 1989, s. I-3919, 22 ja 23 kohta) todenneen, että neljä vuotta kestänyt tutkimus ei ollut asetuksen N:o 2423/88 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan vastaista.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 119 On muistettava, että perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa todetaan, että "tutkimus on tavallisesti lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta". Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tässä on kyseessä ohjeellinen eikä pakottava määräaika (edellä mainittu tuomio asiassa Continentale Produkten-Gesellschaft, 8 kohta ja edellä mainittu tuomio asiassa Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, 22 kohta). On kuitenkin täsmennettävä, että menettelyä ei voida jatkaa yli kohtuullisena pidettävän määräajan, ja tätä arvioitaessa on otettava huomioon olosuhteet (edellä mainittu tuomio asiassa Continentale Produkten-Gesellschaft, 8 kohta ja edellä mainittu tuomio asiassa Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, 22 kohta).

- 120 On todettava, että uudelleentarkastelu, jonka seurauksena riidanalainen asetus on annettu, on kestänyt 41 kuukautta eli toukokuusta 1989 28.9.1992 asti. On siis tutkittava sitä, onko menettely tässä tilanteessa ylittänyt yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisen kohtuullisena pidettävän määräajan.
- 121 Tältä osin on huomattava, että neuvosto on riidanalaisen asetuksen 8 perustelukappaleessa perustellut tätä pitkää kestoja toisaalta sillä, että kerättävät ja tutkittavat tiedot olivat monimutkaisia, ja toisaalta sillä, että tutkimuksen onnistumisen kannalta sen oli tarpeen tarkastella uusia, menettelyn aikana ilmenneitä kysymyksiä, joita ei ollut voitu alunperin ennakoita. Kirjallisen käsittelyn aikana neuvosto täsmensi viimeksi mainittua kohtaa todeten, että se vuonna 1990 tarkasteli uudelleen yhteisön tuotannon kannattavuutta.
- 122 Ensimmäisestä kanneperusteesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että yhteisön toimielimet ovat alkaneet tutkia kuulalaakerialaa vuonna 1976 (EYVL 1976, C 268, s. 2). Niinpä se on niiden yksiköiden hyvin tuntema ala, minkä olisi tullut helpottaa kyseessä olevaa uudelleentarkastelua. On vielä huomattava, että asetus N:o 1739/85, jota on muutettu riidanalaisella asetuksella, on myös annettu uudelleentarkastelun jälkeen. Itse asiassa komissio antoi tiettyjen Japanista peräisin olevien kuulalaakereiden ja kartiorullalaakereiden tuonnissa käyttöön otetusta väliaikaisesta polkumyyntitullista 21 päivänä joulukuuta 1984 asetuksen (ETY) N:o 3669/84 (EYVL L 340, s. 37), tarkasteltuaan uudelleen polkumyyntiä koskevassa menettelyssä tehtyjen, Japanista, Puolasta, Romaniasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevien kuulalaakereiden ja kartiorullalaakereiden tuontia koskevien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä tehtyä komission päätöstä N:o 81/406/ETY (EYVL L 152, s. 44). Neuvosto asetti lopulliset tullit 24.6.1985 antamallaan asetuksella N:o 1739/85. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että uudelleentarkastelu, jonka seurauksena annettiin 21.12.1984 edellä mainittu asetus N:o 3669/84, kesti kymmenen kuukautta eli paljon lyhyemmän ajan kuin riidanalaisen asetuksen antamista edeltänyt uudelleentarkastelu, vaikka asetus N:o 3669/84 koski laajempaa tuotevalikoimaa eli Japanista peräisin olevia kuulalaake-

reita ja kartiorullalaakereita, kun taas riidanalainen asetus koskee vain Japanista peräisin olevia kuulalaakereita, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä.

- 123 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tässä tilanteessa neuvosto ei voi perustella kerättävien ja tutkittavien tietojen monimutkaisuudella sitä, että tämä menettely on kestänyt yli kolme vuotta. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että tätä pitkää kestoja ei voida perustella pelkästään yhteisön tuotannon kannattavuuden uudelleentarkastelulla.
- 124 Niinpä neuvosto ei ole kyennyt oikeudellisesti perustelemaan sitä, että uudelleentarkastelu olisi tässä tapauksessa saatettu päätökseen kohtuullisessa ajassa. Siten myös perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomista koskeva kanneperuste on perusteltu.
- 125 Kaikesta edeltävästä seuraa, että riidanalaisen asetuksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajia, ilman että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarvitsisi lausua muista kantajien esittämistä kumoamisperusteista tai määrätä Koyo Seikon asiassa T-165/94 pyytämiä asian selvittämistoimia.

Oikeudenkäyntikulut

- 126 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, määrätään korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska

vastaajan vaatimukset on hylätty ja kantajat ovat vaatineet sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, on syytä velvoittaa vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 127 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että väliintulijat asiassa T-165/94 eivät ole antaneet väliintulokirjelmää. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausuu, että ottaen huomioon se, että niiden vaatimukset on hylätty, on syytä velvoittaa ne maksamaan omat oikeudenkäyntikulunsa. Asiassa T-163/94 väliintulija on osallistunut kirjalliseen menettelyyn, mikä on aiheuttanut kuluja kantajalle. Koska kantaja ei kuitenkaan ole vaatinut väliintulijan velvoittamista korvaamaan väliintuloon liittyviä kuluja ja koska väliintulijan vaatimukset on hylätty, on syytä velvoittaa kantaja ja väliintulija vastaamaan kumpikin omista väliintuloon liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Japanista peräisin olevien kuulalaakereiden, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 1 artikla kumotaan siltä osin kuin sillä asetetaan polkumyyntitulli kantajille.

- 2) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta kantajan väliintulosta aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja asiassa T-163/94, jotka kantaja velvoitetaan korvaamaan. Kumpikin väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Biancarelli

Schintgen

Briët

García-Valdecasas

Bellamy

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä toukokuuta 1995.

Kirjaaja

Laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja

H. Jung

J. Biancarelli